

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri popoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravištvo:

Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.50
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (insete)** se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 261.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 16. novembra 1910.

Čekovni račun 48.517.

Leto II.

Politični odsevi.

(Glasovi iz Hrvatske. Železniška pragmatika zopet na površju. Upokojenje Aranitzkega. — Konec pogajanj na Češkem. — Klerikalci skušajo razbiti Zvezo južnih Slavena. — Aehrenthal postavljen na laž, Vesti o njegovem odstopu.)

Minule dni smo poročali, da se je podal ban dr. pl. Tomašič na Dunaj, da konferira z ogerkim min. pred. grofom Khuen-Hedervaryjem in železniškim ministrom Hieronymom ter da poroča tudi cesarju o političnem položaju na Hrvaškem, osobito pa o svojem prizadevanju ustvariti v hrvaškem saboru delazmožno večino. O uspehu teh konferenc in advijence pri cesarju so priobčile zagrebške »Narodne Novine« — uradni list hrvaške vlade — komunike, v katerem se pravi, da bode sklical železniški minister Hieronymi anketo »u svrhu promjene zakona o železničarskoj pragmatiki«. Komunike pravi nadalje, da bode ogerska vlada po anketi poslala novo zakonsko osnovo glede pragmatike hrvaški vladi, da jo pregleda in spopolni s hrvaškega stališča, odnosno da stavi svoje predloge. Na to pride osnova v ogerški parlament, kateri se s svojo sedanjo vladno večino ne bode upiral željam ogerske vlade. Neslužbeno javlja isti list nadalje, da bode šel sekcijski načelnik Aranitzki v pokoj.

S tem je nastal na Hrvaškem popolnoma nov političen položaj, ki se da presojati z optimistične, vladi in rednemu delu v hrvaškem saboru naklonjene in s pesimistične, hrvaškemu državnemu pravu in večnemu neredu v deželi naklonjene strani. V prvem smislu priobčimo glavne momente iz pogovora, ki ga je imel ban dr. Tomašič z dopisnikom »Agr. Tagbl.«. Tomašič je mnenja, da z navedenima uspehoma njegovega dunajskega potovanja je odstranjena glavna ovira sporazuma s koalicijo. Sabor bo sicer sedaj takoj po otvoritvi odgojen, ker se sestava vladne večine nedvomno ne bode mogla izvršiti do 22. t. m., a to odgojenje nima posebnega političnega pomena, ker bode mogel sabor pozneje tem marljivjše delovati. — Podlago za sestavo večine bode tvoril vladni program v kraljevem reskriptu, s katerim se bode novi sabor otvoril. Z upokojenjem Aranitzkega pa bode osobito ustrezno srbski samostalni stranki, katera bode sedaj lahko podpirala vlado, dočim ji to poprej ni bilo mogoče, ker je Aranitzki bil šef hrvaške sodne uprave za časa veleizdajniškega procesa. Tomašič je docela prepričan, da se mu bo posrečilo doseči sporazum in mirno delovanje hrvaškega sabora.

Pesimistično sodi o položaju glavno glasilo hrvaške samostalne stranke, »Hrvaški Pokret«. List sodi, da je sicer koalicija dosegla velik polit. uspeh s tem, da je zopet spravila v tok vprašanje železniške pragmatike, da pa pomenja to, kar je

dosegel ban, le mali uspeh, kateri ne bode mogel zadovoljiti koalicije. Sklicanje ankete, za katero ni določen rok, pomenja le zavlačevanje cele zadeve; tudi se Madžari niso odločili spremeniti zakona o pragmatiki z državnopravnega temveč s strokovnega stališča. Stvarnega uspeha za sedaj ni nobenega, pač pa je nevarnost, da bode vprašanje železn. pragmatike zavlačevano in infinitum, ban pa bode med tem razbil koalicijo in si ustvaril pokorno večino.

Ne moremo soditi, ali je to stališče koalicije le še kujanje zaradi lepšega, predno stopi v vladno večino, ali istinita volja, da koalicija niti sedaj ne vstopi v večino in kar je glavno, omogoči redno delovanje hrvaškega sabora. Zdi se nam, da so onkraj Sotle še vedno preveč zaverovani v takozvano hrvaško državno pravo, ki je na veke pokopano; blodnje za njim pa ne dopuste rednega dela in razvoja v deželi, ki jo zelo narodno in gospodarsko slabi in dela Madžarom cesto do morja. Ali hrvaški politiki v koaliciji ne vidijo, kaj se godi na Ogorskem in kaj poreče k temu krona, ki je pri nas kakor na Hrvaškem še vedno bolj odločilen činitelj ko v kateri drugi evropski ustavni državi? Tomašič je v pragmatičnem vprašanju za sedaj dosegel to, kar je doseči mogel: lajti zakonov, ki jih je sklenil ogerski parlament, ni mogoče preklicati in pogaziti izven parlamenta. In zdi se nam, da bode preje došlo do razbitja koalicije izven sabora, ko pri koristnem gospodarskem in socijalnem delu v saboru . . . Včasih je praktičnost več vredna ko sive teorije. Pa to je — naša sodba.

O včerajšnjih dogodkih v Pragi se da kratko poročati sledeče: Češko-nemška pravna pogajanja so razbita. Na zborovanju nemških poslancev je bila odklonjena kompromisna formula, po kateri naj bi se celo pravno gradivo izročilo peimanenčni komisiji, na drugi strani pa naj bi rešil deželni zbor vsaj najnujnejše davčne predloge. — Nemški poslanci so na kratko odklonili predlog, naj reši deželni zbor davčne predloge in so se izrekli le za permanentno komisijo, katere veljavna doba naj bi trajala do 20. decembra. Gotovo je, da Čehi tega kompromisnega predloga ne bodo sprejeli. Pogajanje je torej smatrati za razbito. — Ker je Avstrija dežela neomejenih možnosti, je sicer še mogoč preobrat. Ali iz vsega se vidi, da so se Nemci sami krčevito potrudili razbiti pogajanja, že iz tega razloga, ker bi morali na Češkem priznati toliko obsovaženim češkim narodnim manjšinam v nemškem ozemlju pravico do obstoja in razvoja. Vrahanje nastane: kaj sedaj? In Nemci že odgovarjajo: **hočemo absolutizem! Absolutizem, ki bi nam morda še zagotovil prevlado v državi.** Za slovanske stranke v parlamentu, ki

se skliče že v najkrajšem času, bo sedaj doba hudih skušenj in samopremagovanja, da nam ohranijo parlamentarizem in nas obvarujejo naskoka nemštva in reakcionarstva, ki hoče iz narodnih sporov kovati svoj kapital in nas na ljubo nemštvu in esterajherstvu zaslužniti.

Značilno je, da izrabljajo slovenski klerikalci Elsnerjevo imenovanje za naskok proti Savezu južnih Slavena. Naravno je, da v interesu svojega političnega prestiža in svojih temnih političnih mešetarenj ne morejo priznati, da nosijo oni kot ogromna večina na Slovenskem in posebej še na Kranjskem odgovornost za Elsnerjevo imenovanje. Če reprezentirajo res oni ljudstvo in če bi to »ljudstvo« govorilo, bi gotovo Elsnerja ne bilo v Ljubljano. Ali sedaj kričijo, da je vsega kriv Ploj in »Savez južnih Slavena« s svojo politično taktiko. Nesmiselnost na eni in lumparija klerikalnih trditvev na drugi strani je očitna. Samo kje je še na Slovenskem človek, ki veruje v Šusteršičevo opozicijsko taktiko in uspešnost njegove taktike za narod?

Masarykova odkritja o Vasičevi aferi imajo vendar — tudi čisto mirno in brez pretiravanja sojeno-fatalne posledice za Aehrenthala. — Na Masarykova odkritja in obdolžitve proti grofu Forgachu, je — kakor znano — odgovoril minister grof Aehrenthal s protiargumentom, da je popolnoma nemogoče kaj takega o grofu Forgachu misliti, vsaj je celo srbska vlada baš radi njegovega prijateljstva napram Srbiji zahtevala, da naj ga minister ne odpokliče iz Belgrada. Na včeraj najavljeno interpelacijo nacjonalista Gerasimoviča v srbski skupščini je namreč srbski minister za zunanje zadeve Milovanović zelo previdno, ali vendar odločno zavrnil omenjeno Aehrenthalovo trditev in ga postavil na laž. Cela afera je vzbudila na Dunaju in v Belgradu velikansko senzacijo. Značilno je, da prihajajo iz Budimpešte glasovi o Aehrenthalovem odstopu — iz zdravstvenih ozirov.

Karel Hinek Mácha.

Ob stoletnici njegovega rojstva.

(Izvirni dopis »Nar. Dnevnika«.)

V Pragi, 15. nov.

K. H. Mácha se je porodil dne 16. listopada 1810 v Pragi na Mali Strani, kjer mu je bil oče mlinarski pomočnik. Za mladih let mu je šlo še dobro, četudi je oče imel tako majhno službo. Ko pa se je oče preselil v Novo Mesto, so se razmere poslabšale. Odslej je živel v slabih gmotnih razmerah, ki ga niso zapustile za njegovega življenja. V začetku sedmega leta je začel pohajati v

sam ni bil svest, kaj dela. Stiskal je palico, rinil se v ospredje in klical:

»Strani, Beti!«

Toda pred Kondelikom je bil Vejvara in iz njegovih ust se je zaslišalo:

»Dovolite, prosim, občan, kaj pa tu stičete?«

»Srečen dober večer voščim, milostljivi gospod«, je spregovoril rdečeglavi hrust in se je nerodno priklanjal, »jaz sem prišel za sestro, da bi vedel, kje služi. Hotel sem ji pomagati s kovčkom, in medtem ga ima že tu. Blagovolite oprostiti.«

In se je umaknil v predsobo, da bi mogla gospoda noter.

»Kje pa je Režika?« je opražal Vejvara.

»Tako pride, milostljivi gospod. Šla mi je po klobaso in je rekla, naj počakam tu, ako bi prišli.«

Vejvara se je previdno izvil tašči in ženi in je prestopil prag, takoj za njim je šel mojster Kondelik in s tem osrčeni, sta se odločili iti noter tudi dami.

Bojazljivo se je ozirala gospa Kondelikova, odkod planejo ostali »tolovaji«, toda nikjer ni bilo nič sumljivega. Na mizi v kuhinji je ležala odprta knjižica, gotovo Režikina last, s katero si je rdečelasce krajšal čas, ko je bil sam. Nekaj o Meluzini.

Sedaj je hitel Vejvara, da odklene vrata v obednico, in razsvetil je takoj plin, razsvetil tudi v spalnici in v salonu — povsod vse v redu. Neizrečeno mu je odleglo in njegov pogled je tolmačil ženici in tašči, da se ni treba bati. Mojster Kondelik je ostal v predsobi kakor na straži.

LISTEK.

Tast Kondelik in zet Vejvara.

13

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

Šli so v vežo — Vejvara naprej, za njim Pepica, gospa Kondelikova, Marjanica — poslednji je bil mojster Kondelik.

»Eden bi moral ostati pri vratih, ne?« je rekel šepetaje oče Kondelik.

»Kdo pa?« je odgovorila na isti način njegova žena. »Ti in Vejvara ne moreta — in medve ženski ne bi nikogar zadržali.«

Potihoma, komaj da se je slišalo, so stopali po stopnjicah.

Iz ulice se je zaslišalo sedaj pasje lajanje — gospej Kondelikovi se je zdelo to kakor napoved groznega dogodka. V njeni bujni domišljiji se je ravnal vsak glas po njenem razpoloženju. Nekje so se zaprla s truščem vrata, da je po celi hiši zagrmelo. Kri se ji je strdila v žilah. Ko bi bila kedaj videla Makbeta — in čeprav ga ne bi videla — bi se bila spomnila na ono grozno loputanje po vratih in jutranjem mraku po umoru kralja Dunkana — ne, tega gospa Kondelikova gotovo ni videla, sicer ne bi napravila koraka naprej.

Slednjič — slednjič so bili v drugem nadstropju in so obstali pri vratih Vejvarovega stanovanja.

Vejvara je hitel naprej, da bi zazvonil, toda gospa Kondelikova je dvignila švarilno kazalec.

»Počakaj, Fran«, je zašepetala.

Sklonila je glavo in je pritisnila uho na vrata. Niti glasu, niti šuma.

Plin na hodniku je gorel z umazano rumenkastim plamenom — obraz gospe Kondelikove je bil kakor pepelnat, ko se je obrnila od vrat.

»Zazvoni, Fran«, je rekla in se je umaknila Vejvari.

Mojster Kondelik je stal ravno tako daleč od vrat kakor od stopnjic in ko je videl Vejvaro, ki je pritisnil na gumb zvončka, je krepkeje stisnil svojo palico in je pomaknil klobuk na čelo.

V predsobi je zazvenel tresoč se glas zvončka, da je prodril do kosti. Nekaj časa je bilo tiho, toda naglo so se oglasili notraj težki doneči koraki, bližali so se in na pragu se je pojavila postava mladega, širokoplečnega moža. Nad širokimi usti so se ježili rdečkasti brki.

Ozval se je krik — gospa Kondelikova je odskočila od vrat in je dvignila roke kakor v obrambo.

»Jaz sem vedela, da to ni dekla!«

Čeprav je bil neizrečeno presenečen, vendar je Vejvara stopil naprej, da bi šel v predsobo. Toda tu ga je od jedne strani zgrabila gospa Kondelikova s krikom: »Jezus, Marija, ne hodi tja!« — in od druge strani ga je objela Pepica: »Počakaj — Vejvara!«

Marjanica, na katero je padel strah vseh, je letela k stopnjicam, čudno, da ni podrla mojstra Kondelika, za katerega je prišel trenotek, da si

farno šolo pri Sv. Petru, pozneje v glavno šolo pri piaristih. Po dokončani ljudski šoli bi se bil moral poprijeti rokodelstva, a na lastno prošnjo so ga dali stariši v gimnazijo v Novem Mestu. Tedaj se je poučevalo še nemški in ni čuda, da se je prej seznanil z nemško literaturo kakor pa s češko. Čital je vse povprek, kar mu je pač prišlo v roke. Spiesove fantastične povesti, Ratcliffove romane, Claudencove, sentimentalno mističnega Novalisa, Wernerja, Schelinga, Lafontainea, Ossiana, Schillerja in Goetheja. Opuščal pa tudi ni viteških in roparskih romanov, ki so bili tedaj ravno v modi. V tistem času se je zgodil preobrat v narodnem oziru. Že v prvih gimnazijskih razredih se je čutil Čeha. Začel je čitati češke knjige, zlasti Puchmajerja, Kollárja in Klicpero. V tej dobi je pričel tudi s prvimi pesniškimi poskusi. Gotovo je, da je pisal prve verze v nemškem jeziku. Prva, v češkem jeziku spesnena romanca se imenuje Strabo. Tej so sledile pesmi večinoma v češkem jeziku spisane, med njimi: Na pokopališču, Pevec itd. Že tukaj opažamo karakteristično potezo: neobičajno otožnost, mehkočutnost in tenki čut do narave, ki ga ni zapustila nikdar in ki jo opažamo pri vsakem poznejšem delu. Velikega pomena je bilo za njega leto 30, leto političnih prevratov. Tedaj, ko je prišla na površje slovanska vzajemnost. Mácha je začel studirati poljski jezik, spoznal dela Malczewskega, Slowackyja in Mickiewicza. Po njih se je seznanil z W. Scottom in Byronom, ki je naredil na njega najgloblji utis. Pod vplivom Byronovega romanticizma je spisal »Krivoklát in Cikáni. Tu se vidi, kako je umel Mácha prispodobiti svoje nazore o prirodi, človeštvu, o svetu sploh, Byronovim. Byronski duh se kaže tudi v »Krkonoška pouta«, Mnich in Maj. Vendar pa je v vseh teh delih nekaj, njemu lastnega, kar odločno karakterizira njegovo notranjost in njegove čute. Leta 1831. je dovršil gimnazijo in se posvetil filozofiji. Najraje se je pečal z logiko in višjo matematiko. Obenem se je pridno poprijel češčine. Zlasti rad je poslušal Jungmannova češka predavanja. Začel se je zanimati za prirodo, živel v nji in jo opazoval. S svojimi prijatelji je delal izlete v krasne pokrajine in stare gradove. Leta 1833 je v Krkonošah, l. 1835 pa v Italiji. Zanimal se je tudi za dramo in gledališče. Večkrat je natopil na diletantskih odrih. Ob tej priliki se je seznanil z Eleonorom Šomkovo, ki ni bila sicer prva ljubezen, vendar je vzplamtel do nje v taki ljubezni, da je postal ob vsaki, tudi najmanjši priliki ljubosumen. Ona je bila tudi glavni impulz duševnega konflikta, ki ga slika v »Maju«. Leta 1835 je izdal povest »Cikáni«, ki je pa dolgo časa ni dala cenzura natisniti. Leto potem je izšel »Maj«, ki ga je kritika popolnoma obsodila in odklonila, ker baje prevladuje v njej preveč byronizem, ki škoduje narodni literaturi češki. V tem letu je tudi absolviral visoko šolo ter takoj nastopil radi gmotnih razmer službo pravnega praktika v Litoměřicah. Kar mu je prispela novica, da se mu je poročil sin in on se je začel pripravljati za poroko. Pa tu ga zadene usoda. Pri nekem požaru se je prehladil, da je moral leči v posteljo. Po kratki bolezni je umrl dne 5. listopada 1836 v starosti 26 let. Še dolgo časa po njegovi smrti so ostala njegova dela nepoznana in nepripoznana. Šele takojimenovali »Kruh Májov« (Halek, Neruda, Heyduk itd.) mu je pripomogel do veljave, ki si jo v resnici zasluži.

K. H. Mácha je bil mnogostranski talent: pesnik, romanopisec, historični in socialni, in končno dramatik. On je bil glavni zastopnik Byronovega romanticizma, četudi so ga pripoznali le po četrtsotletju. Njega spremlja globoka žalost, kakor senca, ki jo je povečala cela vrsta razočaranj, ki jih je doživel v svojem življenju in stremljenju. Njegovi lirski motivi, ki v svetovni literaturi nimajo več veljave, imajo radi naziranja v ničevnost človeškega življenja, neko posebno vrednost. Svoje človeške in pesniške občutke je izrazil Mácha naj-

bolj v »Ciganih« in »Maju«. »Cigani«, ki jih ni dovolila cenzura dolgo časa v tisk, imajo prav priprosto, pa čudovito vsebino. Dva domnevna cigana potujeta po svetu okrog. Starji — nekdanji gondolier v Benetkah — išče zapeljivca svoje ljubice, mlajši pa, ki postane kar čez noč grofov sin, svojo domovino. Oba prideta do grada Kokorina na Češkem. Starji cigan spozna v mračnem in zločinskem grofu tega gradu nekdanjega zapeljivca, ki ga umori. Mlajši pa v umorjenem grofu svojega očeta, ki ga je bil spravil ob življensko srečo. S to katastrofo konča roman. Pravi romantični postavi sta glavna junaka, s skrivnostno pa burno preteklostjo, z edino strastjo ljubeznijo, ki ju tira v naročje smrti. Iz te povesti odseva cela notrajnost pesnikova. Vsi dvomi in ljubosumnost, ki jih je imel, ko se je seznanil z Eleonor, kažejo pestrost in živost njegove fantazije. V mladem, črnolasec ciganu je posebil samega sebe. — Skoro v istem času, kakor »Cigani«, je izšla njegova romantična pesmica »Maj«, kjer opisuje isto duševno razpoloženje, iste duševne muke. »Maj« je najmarkantnejša doba češkega byronizma. V njem nahaja mo mesta, ki nas spominjajo na Parisino, Korzarja, Šilonskega ujetnika. Glavnega junaka je vzel iz čitiva mladih let in iz tedajne literarne mode: Poglavar roparjev Viljem — »strašni gospod gozdov« —, ki ga je oče v mladosti zavrzel in pognal v svet, umori zapeljivca svoje ljubice in ob enem tudi, ne da bi vedel, svojega očeta. Radi tega mora umreti na vislicah in pahne tako svojo ljubico v smrt, ki ne more preživeti njegove nesreče. Pesnik skuša opravičiti z globljo psihologično razlago dejanja človeka, ki ga svet obsoja, ker krši vsled nezakrivljenje usode občni mir, ker ima občutke kakor vsi ljudje. Kakor »Cigani« odlikuje se »Maj« po popisovanju notranjega življenja, po opisovanju narave, ki poda vsemu skupaj neko celotno harmonijo. Vsa njegova dela se odlikujejo po globokem čutu, moškem pregledu in preciznih življenskih nazorih. Živel je kratko časa in stal je v dobi, ko se je začela razvijati njegova plodovitost in individualnost. A moral je umreti. Vendar pa se bo bliščalo njegovo ime med prvimi čeških pesnikov, četudi bi ne stvaril ničesar drugega kakor »Maj«. Njegove pesmi so popolnoma prešle v narod in menda ni Čeha, ki ne bi ponavljal v mladosti, ko se mu prikrade v lepem majovem večeru ljubljena podoba v srce:

»Bil pozdni večer, prvi máj,
Večerni máj, byl lasky čas...«

Štajerske novice.

»Martin Krpan«. To nedeljo zvečer predstavljajo naši celjski igralci znano veliko narodno pravljico »Martin Krpan«, katera je pred dvema letoma dosegla tako velikanski uspeh. To je naša največja narodna igra. Dejanje se vrši na dvoru cesarja Janeza V., v gorski vasi Vrh od Sv. Trojice na domu slovenskega junaka Martina Krpana in v ostrogu divjaka Brdavsca, ki oblega cesarsko mesto Dunaj. Opozarjamo, da naj nihče ne zamudi si pravočasno preskrbeti vstopnic, da ne uide treba na večer predstave komu od blagajne oditi, kakor se je to zgodilo zaenkrat. Predprodaja vstopnic je v Zvezni trgovini. Predstava se začne v nedeljo točno ob 7. uri zvečer. Med dejanji bo sviral narodna godba pod vodstvom novega kapelnika Seiferta. V nedeljo zvečer torej vsi v celjski »Narodni dom«!

Argentinsko meso za graške okoliške občine. Poljedelsko ministerstvo je z odlokom z dne 12. t. m. na prošnjo graških okoliških občin dovolilo uvoz argentinskega mesa v okoliške občine

v množini 12 ton (12.000 kg) vsakih 21 dni meseca decembra, januarja in februarja. Dobro bi bilo, da bi se tudi spodnještajerska mesta obrnila z jednako prošnjo na ministerstvo za uvoz argentinskega mesa.

v Izgnan najemalec delavcev. Celjsko okr. glavarstvo je izgnalo delavskega agenta Henrika Viljema Biotenberga iz Holthausena na Nemškem, ker je brez dovoljenja najemal rudarske delavce, posebno v trboveljskem okolišu za vestfalske revirje; izgnan je iz celega celjskega političnega okraja.

v Družbi sv. Cirila in Metoda sta poslali marljivi rodoljubi Draga in Božena Grossmann v Ljutomeru 2000 rabljenih poštnih znamk; nedavno sta jih poslala enako število in nabirali bodeta še. Priporočamo v posnemanje!

v Požar. 14. tm. je v Pristavi pri Konjicah izbruhnil požar, ki je vpepelil tri poslopja; ko je začelo goreti, je pihal močen veter.

v Smrtna »operacija«. Iz Konjic se poroča: Operacijo z smrtnim izidom je izvršil tukaj nek želar na svoji ženi; izdrl ji je namreč z navadnimi kleščami boleč zob. Klešče so bile najbrž zarjavele, ker je žena dobila pooperaciji zastrupljenje krvi in je kmalu umrla v hudih bolečinah. Cela spodnja čeljust je bila segnjita. Ubogo žrtvo nevednosti so pokopali 12. tm.

v Čudna zabava. Minulo soboto je neki deček v Ptuj za »zabavo« ustrelil z revolverjem z alic v klubovo sobo hotela »Osterberger«. K sreči ni bilo nikogar v sobi.

v Surovost. Iz Ptuj nam poročajo: Ragozniskemu županu Brumnu je nekdo v ponedeljek po noči skoraj popolnoma uničil lep sadovnjak s tem, da mu je drevesa spetrl. Morda je tudi več storilcev. Sluti se, da so to učinili nekateri kmetje iz maščevanja, ker jim je moral Brumen kot župan dostaviti od okr. glavarstva plačilne naloge za neke globe.

v Neurje. Iz Slov. Bistrice se poroča: V ponedeljek zjutraj je razsajal močen vihar, ki je napravil mnogo škode na drevesih, strehah in stolpih. Porušil je veliko zidano skladišče sena firme Kincl in tov., da je ostalo samo podzidje. Škoda znaša 7000 K. K sreči so se mogli še pravočasno rešiti delavci, ki so bili v skladišču na poslu. Deske, ki so se na kolodvoru nalagale, je vihar raztresel do 20 metrov daleč na okoli.

v Ukradena krava. Kakor se poroča iz Št. Jurja ob j. ž., je bila v noči 13. tm. vkradena ena krava. Tat je 19 letni tvorniški delavec Jakob Filej iz Lokarjev, ki je bil že drugi dan pod ključem. Filej je ukradeno kravo po noči gnal v Ponikvo in jo nekemu tamkajšnjemu posestniku prodal za 268 K. Ker Filej ni imel živinskega potnega lista, se je kupcu cela stvar zdela sumljiva; za to jo je naznanil takoj žandarmeriji. Filej je priznal tatvino; nameraval se je s skupljenim denarjem peljati v Donavice. Kravo so vrnili okradenemu, tatu pa izročili vkrožni sodniji.

v Podporno društvo za revno deco. »Kolonija« v Gradcu slavi to soboto štiridesetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki bo 1000 dečkov in deklic obdarovanih z obleko. K slavnosti pride tudi nadvojvodinja Marija Jožefa iz Dunaja.

Zazvenel je zvonček — vračala se je Rezika z večerjo za brata. Za njo je lezla Marjanica. Rezika je bila v veliki zadregi, ko je videla številno družbo, in se je trudila prikriti s predpasnikom majhen vrč piva, ki je bil gotovo namenjen bratu.

Vejvara se je vstavil takoj v predsobi in jo mirno vprašal:

»Kdo pa vas je k nam poslal, Rezika?«

»Stara gospa Najmanova, milostljivi gospod.«

»In pri kom morate pravzaprav služiti?«

»Moj Bog, pri gospodu Fejfaru.«

Vejvara se je vdaril z dlanjo po čelu.

»Pri gospodu Fejfaru! Pri gospodu avskultantu Fejfaru?«

»Da, milostljivi gospod!«

»Toda to ni pri nas, draga prijateljica! Ta stanuje nad Osveto! Mi smo Vejvarovi!«

Reziko so naglo popustile vse zadrege. Njen obraz se je razjasnil, usta so se razširila in dekle se je zasmejala.

»In vedno se mi je zdelo, da oni niso oni milostljivi gospod, ki je hodil za gospodično Najmanovo! No, seveda, sedaj, ko vidim milostljivo gospo...«

In Rezika se je zopet na vse grlo zasmejala. Sedaj se je oglašil rdečelas hrust, Rezikin brat:

»Ti si teslo, Reza! Kam pa si vendar zlezla!«

In obrnil se je k Vejvari:

»Milostljivi gospod, blagovolite oprostiti, toda naša Reza je bila, odkar je na svetu, malo

trapasta... Torej pojdi, preglavica, in zloži si vse zopet v kovček. Sreča, da sem prišel...«

»Trapasta!« se je namrdnila Rezika. »Ti, Matija! Povpraševali sva od hiše do hiše, in če je nama tu hišnik rekel, da gospod Fejfar tukaj stanuje —«

»Vejvara, Vejvara!« je ponavljal mojster Kondelik.

»Ampak to je tudi nekaj trdoglav dedek, milostljivi gospod!« se je jezila Rezika. »Jaz sem mu prav povedala: Fejfar! a on me je poslal v drugo nadstropje. Ne štejte mi to za zlo, jaz ne morem za to...«

»Jaz sem takoj rekel, da je to nekaka pomoč,« je pripomnil mojster.

»E, ti nisi ničesar povedal, se je vprla gospa Kondelikova. »Sedaj vemo to vsi!«

Najbolj vesel pa je bil Vejvara. Od samega veselja je stisnil rdečelasemu bratu Rezikinu pet desetih in mu podrobno povedal, kje gospod doktor Fejfar stanuje. Čez četrte ure ni bilo po Reziki in njenemu bratu ne duha ne sluha. V kuhinji se je začela udomačevati Marjanica, kateri se je sedaj tudi vse smešno zdelo.

Gospa Kondelikova je sedela v obednici v naslonjaču in si globoko oddihovala.

»Hvala Bogu, da se je takole končalo. Vidiš, vidiš, Pepica, kaj se lahko vse zgodi.«

»Pravzaprav sem to zakrivila jaz,« je odgovorila Pepica, »ker nisem Franu vsega napisala. Toda ko sem tako hitela.«

»Takele ste vse ženske,« je rekel mojster Kon-

delik karajoče. »In mi pa bi morali za vas to izbojevati...«

»Ti bi res veliko izbojeval,« je menila gospa Kondelikova. »Tudi v tebi je bila dušica majhna.«

»No, Beti!« je ugovarjal mojster z globokim glasom. »Jaz sem bil pripravljen na skok, katerega najprej zagrabim...«

»No, dobro, oče,« je rekla gospa, da bi končala, zakaj sramovala se je malo svojega strahu. »Sedaj sva se odpčila, pa pojdiva.«

»Ne, Beti, jaz ne grem. Tak sem kakor cunja, ves moker. Pošljeva po pivo in posediva danes pri Vejvarovih. Ali imate mlin (igra), Vejvara?«

»Tega nimam, oče, toda domine,« je odgovoril Vejvara.

»Pojdite z njimi k vragu. To je igra za »špitarje!« Na kaj vse mora človek pomisliti, kadar omoži hčer! Za Božič dobite od mene mlin. Tako, sedaj naj gre Marjana po pivo — pa suho srajco mi posodite. Ali imate kaj za prigrizniti?«

Čez nekaj časa je veselo prasketal v peči ogenj in obednica se prijetno razgrevala. Pepica je znašala k večerji, kar je kje dobila. Vejvara je nalival pivo, silil in je ves vesel že desetič ponavljal:

»Glej, Pepica, drugače ne bi dobila očeta sem. To imamo vesel večer. Ali se more kaj podobnega aranžirati?«

In gospa Kondelikova se je na naslonjaču blizu peči oprostila vseh svojih tesnob in strahu. (Dalje sledi.)

V nedeljo, dne 20. novembra, zvečer ob 7. uri se igra v celjskem Narodnem domu „Martin Krpan“, narodna pravljica v petih dejanjih.

Opozarjamo na plesne vaje Narodne čitalnice v Celju, ki se vrše vsako nedeljo od 2. do 6. ure pop. in vsak četrtek od 6. do 8. ure zvečer.

v Za trapistovsk. opata v Rajhenburgu je izvoljen o. Placidus, nečak prejšnjega opata.

v Na koleri oboleli major Stressler bo v petek, 18. tm. odpuščen iz izolirane bolnišnice ter se bo povrnil spet k svojim domačim.

v Nova pošta. 16. tm. se odpre v Cirkovcah, ptujski okraj, novi poštni urad. — Vsa dan bo poštna zveza s Pragerskim. V dostavljalni okraj, nove pošte spadajo kat. občine: Cirkovce, Draženci, Mihovci, Zgornje Jablane, Pongrci, Starošinci in Spodnje Jablane.

v Iz Maribora. Po dobi burk in veseloiger se uprizori 20. tm. ob pol 8. zvečer v slovenskem gledališču krasna ljudska igra: „Gospodje sinovi“. Igra je polna mičnih prizorov, dramatičnih scen in tudi komičnih zapletljajev. Sveži duh, ki veje iz te igre, bo gotovo zadovoljil slehernega.

v Martinov sejem v Ormožu je bil letos v primeri s prejšnjimi slabo obiskan. Oblasti so se bale kolere ter vsled te bojazni niso pustile ogrskih in hrvatskih kramarjev črez mejo, tudi če so se mogli izkazati, da pridejo iz okrajev, ki so kolere prosti. Celo kramarji, ki so se pustili v ljutomerskem okraju prek meje, so bili pred Ormožom zavrtnjeni od žandarmerije. Kakor se trdi, mesto Ormož ni branilo kramarjem se vdeležiti sejma. Zavrtnjeni kramarji so se pritožili na ogrsko ministerstvo in zahtevajo oškodnino.

v Krvavi pretep. V noči 12. tm. so popivali v Slovenji vasi pri Ptuju posestniški sinovi Janez Sagadin, Janez Rožman iz št. Jungerte, Jožef Tominc in Franc Žunkovič iz Zlatoličja. Ob 1. po noči sta se odstranila prvoimenovana ter sta pričakovala Tominca in Žunkoviča; ko sta slednja prihajala, sta ju zavrtno napadla ter z ročico pretepla po glavi in roki, da je Tominc obležal v krvi. Sagadin je zaprt, Rožman je zbežal.

Od Sv. Trojice v Slov. gor. V četrtek se je vršila pri c. kr. sodniji v Sv. Lenartu obravnava o zadevi dr. Kraigher-Weingrl, o katerem slučaju ste tudi vi pred kratkim poročali. Dognalo se je, da je gospod zdravnik popolnoma korektno postopal, ter da ga je državnega pravdnika namestnik popolnoma po krivici ovadil. Sicer pa je bil ta menda le slepo orožje, prave krivce bode iskati v njegovi sosesčini. Zakaj pa nesramni nemškutarji poprej niso nastopili proti denuncijantstvu, ko bi imeli vzrok za to? Saj je vendar splošno znano, kako je neki zdravnik v silnih, epidemičnih slučajih svojo pomoč odrekoval, in kako je zaklical nekemu slovenskemu kmetu, ki ga je klical po ponočnem zvoncu: „Ich lass den Hund „zamschiessen“, wenn er noch weiter raft!“ Dotični zdravnik je bil pač njihovega kalibra, zato je smel početi, kar je hotel. Sedanjega zdravnika pa, ki je nad vse vesten in povsod priljubljen, pa bi radi v žlici vode potopili, ko bi ga mogli. Pa prej boste šli vi kakor on; ker značajnost in pravičnost še je vedno obvladala neznačajnost renegatstva.

Aretacije. 17 letni dninar Rudolf Hangl iz Vestrnice pri Mariboru je prišel pred kratkim k mostnemu delavcu Antonu Rižnerju ter ga prosil za suknjo, češ, da je njegova čisto premočena. Rižner je izpolnil njegovo prošnjo, a po odhodu Hanglovm zapazil, da je zginila denarnica s 67 kronami vsebine. Hangl je bil kmalu nato aretiran; ko so ga preiskali, so našli pri njem ukradeni denar. 17 letni hlapec Janez Mramor iz Buč, okraj Kozje, ki je vlomil pri posestniku Jan. Kranjcu v Bučah ter odnesel 60 kron ter več drugih vrednosti, je bil v Gradcu aretiran. Mramor se je bil skril na podstrešju. Od graškega okrajnega sodišča zasledovan Martin Truncič iz Šmohorja je bil pred kratkim v Gradcu aretiran in izročen sodniji.

Druge slov. dežele.

Vlom pri dr. Tumi v Gorici. Pred nekaj dnevi so vlomili tatovi v stanovanje odvetnika in voditelja soc. demokratov, dr. Tume v Gorici ter ukradli briljantne uhane in druge dragocenosti njegove žene v vrednosti 4000 K. Tatov niso izsledili.

Rusjanov polet v Zagrebu. Dne 13. t. m. popoldne je g. Rusjan na zagrebškem vojaškem

vežbališču napravil prvi poizkušni polet s svojim aeroplanom. Že po 28 metrih teka se je aeroplan dvignil, obkrožil vežbališče in se nato zopet gladko spustil na tla. S tem je Rusjan dosegel svetovni rekord v dviganju, kajti doslej je znašal tek (po zemlji) najmanj 32'5 m in se na manjšo distanco doslej še noben zrakoplov ni dvignil. Prihodnjo nedeljo se vrši prvi javni polet z Rusjanovim aeroplanom.

Občinske volitve v Ljubljani. Na ljubljanskem magistratu sestavljajo sedaj volilne imenike. Zgotovljeni bodo meseca decembra. Vseh volilcev bo okrog 10 tisoč.

Parnik „Ljubljano“ so spustili včeraj v Ljubljano pri Ljubljani.

v Napredne zmage pri obč. volitvah na Goriškem. Pri občinskih volitvah v občini Biljana v Brdih so zmagali v pondeljek naprednjaki na celi črti. To je jako značilno, ker so še pri zadnjih deželnozborskih volitvah dobili v tej občini naprednjaki komaj 45. klerikalci pa 193 glasov!

v Polom na Koroškem. Pri polomu, ki je nastal po krivdi monsignorom Weissu in Kayserju v klerikalni gospodarski organizaciji na Koroškem, igra veliko vlogo premogokop Sonberg. Kayser ga je kupil leta 1907 za 270.000 kron in vtaknil vanj ogromne svote, ki jih je ukradel monsignor Weiss v zvezi klerikalnih posojilnic. Za spoznanje značaja te kupčije bode omenjeno, da toži sedaj dunajski inženir Odermatt prejšnjega lastnika tega premogokopa Zunzerja na plačilo 150.000 K provizije. Sedaj pa se vpraša, koliko je v resnici vreden premogokop, ki je bil prodan za 270.000 K, od katere svote pa je bilo več kot polovica obljubljenega le kot provizija?

Dopisi.

Slovensko gledališče v Mariboru. „Krasna Lida“, ki jo je uprizorilo dramatično društvo v Mariboru v nedeljo 13. novembra kot drugo popoldnevno predstavo, nam je ostala v prijetnem spominu iz za lanskega leta. Ta češka velika burleska kar kipi samih šaljivih prizorov, ki se stopnjujejo v 4. dejanju do one meje, ob kateri si gledalci globoko oddihujejo od želodčnih bolečin, ki jih povzroča dolgotrajen smeh. Igralo se je gladko, elegantneje ko lani — naši igralci so pač zelo napredovali, oziroma se dopolnili z dobrimi močmi, kakoršna je zlasti gđ. Hrenova, ki je nastopila v vlogi tete Logarjeve z velikim uspehom. Naivka gđ. Zinka (Darinka) je storila kakor po navadi vse, istotako gđ. Posebova (Elvira von Schweinshausen), da zadovoljita občinstvo. Naslovno pevsko vlogo je igrala gđ. Rajšpova, s katero se je sprijaznilo občinstvo takoj po prvem nastopu; dramatično društvo si sme čestitati, če si pridobi to izborna pevsko moč še za druge predstave. Naglas in nekateri vokali še done tuptam nekoliko tuje, kar pa ne moti, saj je poslušalce obilo poplačalo njeno petje in dobro igranje. Izborna razpoložen je bil ta večer gosp. Majer (Jarnik), le kuplet ni uspel zaradi neslovenske kompozicije. G. Weixl je na našem odru že stalen igralec plemenitaških vlog, v katerih mu gotovo nihče v Mariboru ni kos, zato je naravno, da je pogodil tudi tovarnarja Armbrustschützja. G. Čop je dobro karakteriziral svetovalca Krišpiniča, a bil bi, če bi ne bil premočno izpreminjal svojega glasu, ugajal še bolj. Hvale so si zaslužili živahni jokey Miran, Marján, Berlič, Pajnhart, barizonke in ostali igralci v manjših ulogah. — Intendanci trdimo, da bo ta burleska vselej ugajala in zato priporočamo, da je ponovi ob priliki zopet, vsaj v prihodnji sezoni. — Tudi godbo moramo pohvaliti; igrala je točke: Anber „Družbena nvertura“, Schneider „Domovinski zvoki“, Smetana, sekstet iz „Prodane neveste“, Drescher „Čez vodo“ itd. — Prihodnjo predstavo naznanijo lepaki na dan 20. novembra ob pol 8. uri zvečer. Uprizori se ljudska igra v treh dejanjih „Gospodje sinovi“.

P. P.

Dnevna kronika.

v Smrt poljskega pisatelja. V Varšavi je umrl na srčni kapi poljski pisatelj Ksaver Chamiec, blagajnik tukajšnjega književniškega podpornega društva, znan kot eden najuglednejših pisateljev na polju poljske kulturne zgodovine. Chamiec se je udeležil 1. 1908 kongresa slovanskih časnikarjev v Ljubljani. Domovina slovenska je napravila nanj najlepši vtisk, zlasti pa ga je očaral Bled s prekrasno svojo okolico. Ko se je vrnil v Varšavo, je opetovano še pisal v Ljubljano, kako rad se spominja prekrasnih dni, ki jih je preživel na slovenskih tleh in da bo porabil prvo priliko, da se

pobližje seznanil z razmerami na Slovenskem. To mu žal ni bilo več usojeno. Ksaveru Chamiecu bodi tudi med Slovenci ohranjen blag spomin.

Požar v dunajski lovski razstavi. Takozvani Luna-park je v nedeljo 13. t. m. pogorel. Pogorela so vsa lesena poslopja, ki so tam stala, med drugimi tudi znana panorama »Bitka pri Lisi«. Ko je izbruhnil požar, je bilo le malo oseb navzočih, ki so se vse rešile. Policija je prihitela ter potegnila kordon, tako da ni mogel nobeden blizu. Tisočglava množica je opazovala požar. Požar je prvi zapazil stražnik na stolpu sv. Štefana, odkoder je bila tudi takoj požarna bramba alarmirana.

v Nov trik v dr. Crippenovi aferi. Iz Londona poročajo: V dr. Crippenovi aferi se je pojavila zopet nova vest. V Vinipegu v Ameriki se je baje na enkrat našla dr. Crippenova žena ga. Bel Elmore, ki se je po zagovoru dr. Crippena ločila od njega in odpotovala v Ameriko. Policija v Vinipegu baje strogo straži go. Bel Elmore in ona je tudi že priznala, da je res dr. Crippenova žena, ki je bil radi umora nad njo obsojen na smrt. Radi tega dr. Crippen ne sme biti umorjen. V Londonu se smatra to novo vest zopet za izum dr. Crippenovih prijateljev, ki hočejo na ta način doseči, da se izvršitev smrtnih kazni odloži ter doseže pomiloščenje za njega.

Najnovejša brzajavna in telefonična poročila.

Iz avstrijske delegacije.

Dunaj, 16. nov. Deleg. Šusteršič se je danes branil proti očitaniu, da njegov predlog nezaupnice proti Burianu ni aktuelen. Na to se je zavzemal za priklopitev Bosne in Hercegovine k Hrvaški. Dejal je, da če bi Burian to izvršil (!), bi mu izrekel zaupnico. (!)

Češko-nemška pogajanja v Pragi.

Praga, 16. nov. Po čeških listih soditi, se češke stranke ne bodo udale in bodo predlog Nemcev zavrnile. Danes se odloči usoda češkega deželnega zbora. Mladočehi in agrarci imajo posvetovanja svojih klubov, ki se bodo zavlekla do popoldneva.

Po zaključenju moravskega deželnega zbora.

Brno, 16. nov. Kakor češki so izdali tudi nemški socialisti proglas na volice, v katerem pravijo, da se bodo tako dolgo borili proti finančnim predlogom večine v moravskem deželnem zboru, dokler se ne bodeta finančna in deželna uprava temeljito reformirali, in se ne bode v deželnem proračunu oziralo tudi na potrebe delavstva.

Sklicanje državrega zbora.

Praga, 16. nov. Po informacijah tukajšnjih političnih krogov bo državni zbor sklican dne 23. nov. in bode ostal skupaj do Božiča.

Anarhist zaprt zaradi veleizdaje.

Praga, 16. nov. Včeraj so zaprli v Karlinu anarhista Friderika Šojka. Obdolžen je veleizdaje.

Tolstojeva bolezen.

Petrograd, 16. nov. Po izjavi svoje hčerke Aleksandre boleha Tolstoj na vnetju spodnjega dela levih pljuč. Srce deluje dobro, telesna toplota znaša 38,7. Tolstoj dobro spi in je dobre volje.

Tržne cene.

Budimpešta, 15. nov. Mast. Svinjska mast 163, namizna slanina 139.

Praga, 15. nov. Sladkor. Surovi sladkor K 20 60, nova kampanja K 21 50. Tendence: mirna, vreme lepo in mrzlo.

Budimpešta, 15. nov. Žitna borza. Pšenica za april K 10 92. rž za april K 7 87, oves za april K 8 27, koruza za maj K 5 59. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendence se drži, promet 10 tisoč stotov, pšenica v efektivu začetkoma za 5 v dražja, pozneje nespremenjena, ostalo se držalo, termini oslabei, vreme oblačno.

Trst, 15. nov. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 28 do K 29 1/2, za dobavo K 27 3/8 do K 28 3/4. Tendence mirna.

Budimpešta, 15. nov. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 140—142, mlade težke 148—150, mlade srednje —, mlade lahke — v kg. — Zaloga 24.785 komadov.

Po svetu.

v Umor na poročni dan. Sin kmečkega posestnika Ivan Todorescu iz Temeresta na Ogrskem je prišel pred mesecem od triletne vojaške službe. V domači vasi je imel za ljubico 15 letno dekle, s katero se je hotel te dni poročiti. Večer pred poročnim dnevom je pa dekle izginilo. Nesrečni ženin je končno zvedel, da je šla njegova nevesta k vdovcu Avramu, s katerim je živel že dlje časa v prijateljstvu. Zjutraj je šel varani ženin v stanovanje svojega tekmeča, kjer je ustrelil njega in njegovo nevesto. — Bila sta takoj oba mrtva.

Ovacije jugoslov. visokošolcev v Pragi profesorju Masaryku. V nedeljo opoldne se je zbralo pred stanovanjem prof. Masaryka okoli 300 jugoslovanskih dijakov, ki študirajo v Pragi, ter so mu priredili presrečne ovacije. Posebna deputacija je sporočila, ker prof. Masaryka samega ni bilo doma, njegovi soprogi od dijaštva sklenjeno zahvalo za njegov možati nastop v prilog Jugoslov. nov. Na to so dijaki demonstrirali pred namestništvom ter tam vpili: »Doli z Aehrenthalom, doli s Forgachom, doli z Azevom!« Potem so se demonstranti med prepevanjem jugoslovanskih pesmi razšli.

Pri nakupovanju naj se gleda na varstveno znamko, ki se nahaja na originalu H. ozobcu.

Vsak posestnik konj
naj rabi le splošno znani
originalni H. ozobec
z znamko

Stoji močno! Vsaka neprilika izključena! Edino praktičen za gladka pota! Dobiva se v podkovalnicah in trgovinah z železnino.
Svarilo: Samo H. ozobci so pravi, ker so iz posebnega jekla. Pazite na ponaredbe, ker drugi izdelki so iz slabega materiala.

Pri nakupovanju naj se gleda na varstveno znamko, ki se nahaja na originalu H. ozobcu.

Prodajalka

22 let stara, zmožna obeh deželnih jezikov, večša v mešani trgovini, išče službo do 1. decembra.
Naslov na upravištvo tega lista pod „3452“.
622 3-1

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam Bergmannovo Steckenpferd-lilijino mlečno milo (znamka Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa medicinska mila proti solnim pegam, kakor tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad stane 80 vin. dobiva se v vseh lekarnah, drožerijah in parfumerijah. 120 40-40

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-22

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini

.. V Celju. ..

Pisalni stroj z vidno pisavo:

L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku, tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu. 266 — 35

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega **konjaka.**

Poštne hran. račun št. 54.366.
— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure
*** dopoldne. ***

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

pet od sto (5%)

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavlj.: „Kamnoseška industrijska družba Celje“.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnimi obratom.

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamnov in cementa.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Brušenje, poliranje in struganje kamna s trojli.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sljenitov po raznovrstnih narisih in niskih cenah.

Naprava zidanih ali betonskih rodbinskih grobišč (rakev).

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, ude: lavanje napisov v iste.